

Piros esernyő alatt

Amikor Mikszáth 1910-ben meghalt, megjelent egy nagyon szellemes és találó karikatúra. Ott áll Szent Péter kapujában, s a kinéző öreg „portásnak” azt mondja: visszahoztam az esernyőt.

Nem hittem volna, hogy a mese ismétlődik. 2016. október 14-én az én kezembe jutott ez a szép paraplé. Hogyan tudták visszaszerezni a Mikszáth társaság tagjai, máig nem tudom. de itt van: nagy, mives nyele van, hatalmas ernyő és piros, ahogyan a glogovaiak látták annak idején.

A tisztelt tagság nem kevés célzattal adta át születésnapi ajándékként. Ha Mikszáthot megvédte a világtól, akkor minket is megvéd majd, mondjuk, a pénztelenségtől. Csak így és itt tudom megköszönni mindenkinek ezt az egész váratlan, meglepő, de kedvességgel teli születésnapi zsúrt, amit régen Kálmán napnak hívtak. Nagy rejtelmek közepette szervezték, nem is vettem észre semmit. Dúsan megterített asztalok, komoly képet vágó polgármester, önkéntes irodalmi színpad, elnök és titkár sejtelmes ki-be járása. Azt hiszem Mikszáth társasági örökös elnököt még így nem köszöntettek 70-ik születésnapján!

Mindezt csak azért viseltem el, mert arra gondoltam, 1993 óta vagyunk együtt, amit létrehoztunk, az közös, amit évek óta szervezünk, az a miénk, ez a mi életünk. Márpedig egy ilyen közösség tagjának lenni, megéri a 70 évenkénti köszöntés fáradalmait.

Akkor én innen köszöntöm mindazon tagtársainkat, akik az idén hozzám hasonlóan 70-es évesek, vagy bármilyen kerek évfordulót ünnepelnek, vagy csak egyszerűen: életük szépen haladó időrendjében velünk vannak, együtt vagyunk, Mikszáthért, irodalmi értékeinkért dolgozunk. Mi az, hogy dolgozunk? Egyszerűen élvezzük mindazt, amit Mikszáthtól kapunk. És egymásnak adunk immáron 23 éve.

Köszönöm!

Praznovszky Mihály

örökös tiszteletbeli elnök

Utóirat: Szent Péter egyelőre csak maradjon a bezárt ajtó mögött. Az esernyőt nem adom...